

Veritable vida

Tot va transcórrer en una mil·lionèsima de segon.

Dies abans del dia Sant Jordi, vaig estar pensant a comprar un llibre. Sí! Estaria molt bé comprar un llibre. Segur que em faria feliç. Feia molt que no en comprava un. Volia llegir. Ho podria compartir també amb la meva professora, la Montse, perquè estigués contenta.

No sabia què feia la Montse. “Espero que es trobi bé”, deia jo. Jo sí que ho estava, mirant cap al futur i pensant tot el temps a comprar el llibre.

Quan va arribar el desitjat dia, vaig sortir al carrer amb una gran alegria, amb la intenció de dirigir-me al mercat on venien totes les roses i... tot allò típic de Sant Jordi. Era bonic. Però no tant en comparació amb els moments posteriors, quan tingués el llibre. Allò sí que seria bell, ple de colors, d'alegria... La veritat, m'obsessionava. Puc dir que sempre m'he caracteritzat com una persona que es preocupa molt i que se centra en el futur. Potser té la seva part bona, sí, però també és negatiu.

Vaig caminar mirant tot el temps endavant, sense observar les meves passes. De cop i volta, tot va transcórrer en una mil·lionèsima de segon.

El carrer sencer tremolava com si es tractés d'un terratrèmol. Però no ho era. Després, els mercats i tots els edificis, de fet, tot el que veia allunyat, va anar desapareixent fins a transformar-se en una completa obscuritat. Em vaig trobar en una situació no de por, sinó de gran confusió. Em preguntava constantment: “Què passarà, llavors, amb el meu llibre? I amb els meus somnis i desitjos? I, en conclusió, què serà del meu futur?”

Després d'una profunda reflexió, vaig adonar-me. Havia caminat mirant tot el temps endavant, sense observar les meves passes. Va ser un gran error. Aquesta errada l'havien comès milions de persones. Però jo no havia de ser una d'elles. No tenia

sentit. Per què havia de seguir el que feien les altres persones? No ho havia entès mai. La meua mirada havia de centrar-se en les petjades del present, i no en el futur. D'aquesta forma, el malson acabaria. Sí, era un malson. I tots els malsons són miratges. Els miratges s'han de tenir en compte, però són dolents. Després dels malsons, arriba la veritable vida.